

Om hjemmet og skolen og disses forhold til hinanden.

Foredrag holdt i Vor Frelsers Kirke, Stanwood, Wash., past. Tiernagels talb, den 11te Dec. af skolelærer Hans Lindebrække.

Ved den kristelige daab optages barnet i Guds famfund, faar et nyt liv; men dette liv maa fredes og opelkes, at det kan vokse og trives og gudsmennesket blive dygtiggjort til al god gjerning. Hvis dette ikke sker, henlygner det snart og svinder bort. Daaben bliver da for den fra pagten frasaldne ikke til liv, men til dom. Det gjelder derfor at bevare livet i den døbtes hjerte, at verne den spæde plante saalänge som muligt mod verdensstormen. Det gjelder at bringe de smaa til Herren ikke blot i daabens vand, men bringe dem til ham senere hver dag, bringe dem til ham i vore bøger, bringe dem til ham i ordets forkyndelse altsom den vaaguende bevidsthed maatte kunne fatte det, bringe dem til ham ved at lade i ord og gjerning lyset, sandhedsløst, kjærlighedslyset skine for dem og ved at holde det onde eksempel borte fra deres øie og øre.

Her staar vi nu ved den kristelige opdragelses betydning for de smaa børn. Nu spørger vi videre: Hvor er opdragelsens virkefæds særlig henlagt? Visjelig til hjemmet, der hvor far og mor samler børneskotten om sig; der, hvor fra fars og mors mund børnelærdommens første grunde skulde udgaa hjerteligt og enfoldigt til de smaa; der, hvor de skal høre det første ord om den kjære herre Gud, som har skabt dem og gjerne vil have dem til sine børn, om den herre Jesus, som har gjenløst dem og ved sin kjærlighedsjerning gjort dem til Guds børn; om den Helligaand, som vil hjælpe dem frem til Gud, bevare dem i barnesindet, styrke dem til at blive gudfrygtige, lydige børn og ledsage dem indtil deres

sidste stund med sin opholdende og befræmende varetægt, — om, at saadanne Guds børn blev de formedelst den herre Jesus i den hellige daab, da de lovede at forjage djævelen, alle hans gjerninger og alt hans væsen, — at hade og fly al synd baade i tanke og lyst, i ord og gjerning, og bekjende og tro, af hjertet at hånge sig ved og holde sig til den reene Gud, som er saa glad i dem, naar de kommer ham ihu i kjærlighed og taknemlighed. Dette er hjemmets gjerning, dets vigtigste, dets helligste gjerning med henly til børnene.

Zudholdet af den norske skolelovs 1ste paragraf er dette: Det skal være skolens formaal at understøtte den huslige opdragelse i at bibringe ungdommen en sand, kristelig oplysning og forskaffe de kundskaber og færdigheder, som ethvert medlem af samfundet bør besidde, samt derhos at føre den videre frem i almindennelse. I hjemmet skal altsaa grundvolden lægges og dernæst skal i hjemmet uafbrudt arbeides haand i haand med skolen.

Ethvert arbejde kræver sin forberedelse. Barnet maa derfor i hjemmet forberedes til at blive modtagelig for undervisningen i skolen.

Denne forberedelse burde begynde saa snart barnet er vaagnet til bevidsthed. Ethvert barn har fra fødselen sine gaver, er udrustet med evner i forskjellig grad, ligesom det har sine eiendommeligheder. Hvad det har og hvad der fra fødselen af ligger i det som livsspire, har det faaet fra ham, hvem vi skylder alt. Vi kan ikke skabe og give et barn noget, som det ikke har faaet. Solen skinner ligt over hele skoven, men alligevel vokser furuen høiere end enen. Og hvordan vi end gjødsle og vande, saa maa ingen tro sig af en potet at kunne opdrage en ek. De usleste mark graver sig sin egen vei i

jorden. Menneskeaanden maa da ogsaa saa lov til at flyve i sine egne rum, hvor liben og spæd den end maa hynes. Ingen fødes saa liben til verden, at han ikke kan blive stor i noget, dersom han blot finder sin rette plads og den rette jordsmon at vokse i. Opgaven er at vise de unge alle de veie, som fører til maalet. Blandt disse veie eller stier finder de sikkerlig nogen, som den spæde fødpassende kan vandre paa; thi vandre skal han og ikke bæres i bærestol. Den, som vil vokse til mand, maa tidlig vænne sig til at staa paa egne ben. Man har til at vise de unge, hvor kundskabens gyldne frugter hænger modne paa træet; men man skal ikke plukke frugten ned og putte den i barnets mund. Nei, den unge skal selv om det koster møie, klatre op for selv at gribe frugterne med egne hænder. Anstrengelse styrker kræfterne og gjør den plukkede frugt dobbelt velsmagende. Kundskab og sjæleudvikling er den største rigdom, det ene menneske kan give det andet; men selv af det gode og det bedste her i verden kan vi tage skade, dersom vi faar for meget. Overdreven lekselæsning strømmer ind gennem det ene øre og ud gennem det andet og er farlig for hjernen og truer med i sin rasende fart at ødelægge det selvstændige tankeorgan. Formegen hjælp og for meget formynderskab ødelægger karakter og handlingskraft og gjør mennesket til en maskine. Sagen er altsaa paa en fornuftig maade at bringe det, der ligesom slumrer i barnesjælen til at spire og videre gradvis at udvikle sig. Vi maa da vogte os for, at vi ikke i de unge, der skulle dannes for fremtidens hverv, ser klumper af ler, der skulle støpes i en reglementeret, men kanske feilagtig konstrueret form. De er levende væsener, som bærer lovene for sin udvikling i sig selv. Alene naar dette erindres, undgaar man at forknuste og forkvalte barnet. I de

første 6 aar i hjemmet kan og bør derfor ikke være tale om nogen egentlig boglig undervisning. En grundfætning, som altid holder stik er denne, at man begynder med det letteste, at man først maa lægge grundvolden, før man kan bygge videre. Efterhaanden som barnet vaagner til bevidsthed og modnes, alt er nyt og paaviker det, er det idel opmærksomhed og en skarp iagttagelse. Det første er derfor at tale med barnet om alt, hvad der befræstiger det. Det er ikke gammelt, før det med stor lyst lytter til en fortælling. Man kan vælge de lettere fortællinger i bibelhistorien. Det er efter min mening feilagtig at begynde med katekismen, — at forlange, at barnet skal kunne gjøre rede for de kristelige hovedlærdomme. Ligesaa er det forkvalende at give et ikke skolepligtigt barn en bog ihænde og tvinge det til at sidde og hænge over og læse i bogen, idet man mener, at den er en bekvem lærer og opdrager. Efterhaanden som evnerne udvikles ved samtale og fortælling, vil barnet saa lyst til at læse; men det maa gaa med det gode.

Opdragelsens gaade bestaar derfor først og fremst i, hvordan vi bedst skulle saa hjerterne til at brænde eller saa lyften vakt, fordi det er lyften, som skal drive verket.

Førend vi gaar videre, vil jeg opkaste det spøragsmaal, om hjemmets gjerning i det store hele er som den bør være?

Der klages desværre ofte over, at der er mangt et hjem, hvori de, der af Gud er fatte til vogtere over de smaa, er sløve og ligegyldige for sin egen sjælesag, er begravne i verdslighed og dienslyst; der er mangt et hjem, hvor der ikke tales og gjøres det, som kan tjene til at opbygge, men kun til at nedrive Guds gjerning i børnenes hjerter, hvor der gives mangelsaande forargelser, hvor der rives ned, hvad i skolen bygges

op, hvor fædre og mødre ikke for alvor tænker paa at redde sin egen sjæl fra fortabelsen og derfor heller ikke tænker paa at redde barnesjælen fra undergang. Paa den anden side er der ogsaa hjem, hvor aandelig sans er vaagnet og hvor derfor fædre og mødre har faaet det op for sit opdragerkald og gjerne vil gjøre sit til at føre de smaa dagligen til Herren i hans ord og bevare dem i pagten med ham; men o, hvor ofte træder ikke det jordiske kald, det daglige behov hemmende ind og lægger mange og store hindringer i veien for en tilbørlig vøgtelse af fæder og møderkaldet. Hvor ofte maa de ikke beklage, at hensyn, som de ikke ganske får tilføjede, gjør det umuligt for dem at udrette, hvad de dog gjerne vilde: saaledes at vaage over de smaa, saaledes at yde dem aandelig pleie, som det vel kunde gjøres behov. Hvor ofte nøder ikke arbeidet eller udenfor huset dem til at overdrage omsorgen for de smaa enten til ældre søskende eller til fremmede, til at lade dem i endnu spæd alder tumle sig paa veiene og stræderne, hvor de unge sjæle faar mangt et dødsjaar, bærer med sig hjem mangt et ukruds frø, som er faaet i deres hjerter.

Saa er livet m., v.! Saa er de virkelige forhold; men just fordi det er saa, — i erkjendelsen deraf, aabner skolehusene sine døre og ligesom siger til børnene: Vi byder eder et tilflugtssted, som i flere af dagens timer skal være eder et hjem, hvor I skulle blive behandlede med faderlig kjærlighed og omhu, hvor I skulle saa høre om det, som somme af eder maaske ikke har hørt og som dog er eder saa vigtigt at blive bekendt med, — om det, som andre af eder vel har hørt af eders forældre hjemme, men som disse dog er blevne hindrede fra stadigen at minde eder om og lægge eder paa hjerte, som de gjerne vilde. Vi byder eder et tilflugtssted, men derhos heller ikke glemmer, at I er menneskebørn og at det er i menneskebarnet gudsbarne skal udvikle sig, — at det menneskelige i eder, som er af Gud, ikke skal kues og undertrykkes, men udvikles, helliges og forædles, at I kan vokse op som børn, der viser villig lydighed, fordi de elsker Gud.

Saa, m., v., taler skolen til de smaa. Dette er, hvad man har at byde, at

give, naar den har stillet sig sit formaal skarpt for die og arbejder med trofast og kjærlig villig hu for at kunne naa det. Saa bdr den tale til fædre og mødre, naar den beder dem komme did med de smaa. Den erklærer sig villig til at ville dele byrden med dem, at ville i kjærlighed træde hjælpende og støttende til og dermed gjøre arbeidet i hjemmet lettere.

Naar læreren betragter sit kald med det rette alvor, vil det ikke alene falde ham let at iagttage, hvad der først og fremst er nødvendigt, for at det rette forhold mellem ham og forældrene kan indtræde, men det vil være for ham en naturlig trang, en nødvendighed. Skal barnets udvikling skrives jævnt fremad, skal der være overensstemmelse mellem lærernes og forældrenes virken for og med børnene, maa de i nogen grad kende hverandre. Læreren har da, naar dertil gives anledning, ved samtaler med forældrene at bringe dem til erkjendelse af, at det er deres opdragergjerning han gjør, og at han som lærer staar i fæders og moders sted; han har at gjøre indbyende for dem, at skolerne ikke skal træde istedetfor hjemmet og gjøre dets opdragende virksomhed overflødig; men de skulle støtte dette i dets virken, de skulle støtte fædre og mødre en hjælpsom haand og søge at udfylde hjemmets ofte uafvendelige mangler. Han leder forældrene til erkjendelse af, at det er hans gjerning at hjælpe til at bringe deres børn til at blive haande for himmelen og jorden, hvad de efter Guds vilje bdr.

I Norge gives der den dag idag forældre, som næsten betragter det som synd at læse historie, geografi, naturfag osv. Men enhver vil jo let indse, at hvis det skulde være synd, maatte det jo være synd at være et ophjst og dannet menneske.

Jeg skal udvikle det lidt nærmere: Allerede den første dag barnet kommer i en kristelig skole, begynder man at meddele det undervisning i historie, om ikke i fædrelands- eller verdenshistorie, saa dog i historie, nemlig i bibelhistorien. Denne er en historie om Guds rige paa jorden, om de store kjendsgjerninger, hvorved dette er bleven forberedt og oprettet i verden. Dens hovedsætninger forsaavidt er at opdrage barnet til en kristen, der erkjender og tror sandheden; men bibelhistorien er foruden en historie

om Guds rige ogsaa en folkehistorie. Ogsaa som saadan bdr den behandles i skolen; thi derved vil den blive et godt middel til at give barnet syn for, hvorledes folkelivet arter sig under Guds forsyns ledende haand. Barnet vil ved bibelhistorien vinde en verdens- og livsanskuelse, hvortil intet andet middel er saa rigt udstyret og saa vel stiftet som bibelhistorien.

Hvad er saa hensigten med eller hvad bdr hensigten være med, at der til det bibelhistoriske stof er knyttet læsestof af fædrelandshistorisk eller verdenshistorisk indhold?

Jeg vil hertil svare: Naar barnet fra skolen træder ud i livet, gjenfinder det ikke der sine synbare og overordentlige følelser, som det i bibelhistorien har lært at kjende. Ikke blot troens ensfold, men ogsaa et klart blit kræves for her at se Guds ofte skjulte veie. Ved den bibelhistoriske undervisning findes en barulig livsanskuelse. Denne sættes ofte under livets virkelige forhold paa en haard prøve, og vi har desværre mere end nok af eksempler paa, at børnene som voksne lider skibbrud paa barnetroen. De ser ikke mere Guds finger i menneskelivet. Det guddommelige tabes af sigte, og man henfalder til vantro. Dette er en overmaade stor fare. En anden fare ligger ogsaa nær. Barnet lærte gennem bibelhistorien at kjende meget menneskeligt ædelt, stort, skjönt og godt, men ved siden deraf mange synde og laster. Af de sidste vil det daglig finde mer end nok paa sin vei gennem livet, af de første derimod mindre.

Distnok er hovedsagen for barnet, at det under alle livsforholde bevare barnetroen; men i jo høiere grad dette ved Guds naade maatte blive tilfælde, vil det ved synet af det flette i livet i høi grad blive fristet til at overse det menneskelige, ædle og skjønne, som trods al kundskab dog ogsaa rører sig i dets egen samtid. Denne forekommer det, det er næsten gudsforslædt, og vore elever fra skolen kunne let som voksne henfalde til en slags usund og for dømmelseslyst livsbetraktning.

For nu at blive dygtiggjort til en sand og sund opfatning af sin egen samtid, trænger eleven et mellemled mellem bibelhistorien og livets virkelighed. Dette mellemled kan da være den verdslige historie. Ved den

kan eleven ledes til at finde Guds førelser og veie blandt de slægter, der stod udenfor kredsen af hine overordentlige aabenbarelser og førelser, og gennem denne kan han ledes til en rigtig opfatning af sin samtid og fortid.

Hvad nu særskilt fædrelandshistorien angaar, saa forekommer den mig at være et ypperligt dannelsesmiddel.

Eller skulde det maaske være synd at kaste blikket tilbage paa vore gamle fædre, naar de brænjeklædte med sværd, spyd, pil og bue, stolende paa gudernes magt og med blikket fæstet paa Valhallas glæder slaar de modige slag paa slag paa fienden, og vælger hellere at dø med ære og forvisning om gudernes yndest end at leve med skam og en ond samvittighed? Selv da, naar de matte og blødende fælde Høls kolde haand, hvad de glædens og seierens fange, hvori haabet om lønnen for livets kamp hinsides haugen levende udtales. Med vor gamle digter Wolf maa vi, naar vi læser herom, uvilkaarlig udbryde:

„Da ser jeg hvor min nordmand gif i stormgang fast, saa jorden bæved. Ham døden var en mø, som svæved udi hans arm med Freias blif.“

Eller skulde det være synd at betragte fædrene, naar de i venesjæle lag sad bänkede omkring sin arne, eller naar de i det laufftentke hov stod med skaaler omkring ilden? Eller skulde det være synd at betragte deres jagamænd og skalde, der med levende farver malte fortidens store bedrifter og derved tændte fædrelandskjærlighedens hellige ild i sine egne og andres hjerter? Det maa vel delvis erkjendes for sandt, hvad digteren træffende siger om det gamle:

„I myrke villa tidt dei rava, men endaa er det samme ord.“

Dei aatte det som du maa hava, om eingang du skal verda stor.“

De havde nemlig trø paa livets store feier, en varm kjærlighed til, hvad de ansaa for godt og ædelt og et sødt haab om en herlig udgang af tidens kamp. Dyb æresfølelse, høimodighed, ordholdenhed, trofasthed og gjeftfrihed er dyder, der udgjorde saa at sige en del af deres nationalitet. Paa den anden side finder vi ogsaa mangt og meget hos fædrene, der maa forekomme den kristne helt forfærdeligt og afskyeligt,

men ogsaa dette udsporang fra tanken om at vinde gudernes yndest og Valhallas glæder.

Det forekommer mig, at vi, naar vi læser den norske hednings saga med dens mange og gribende træk, vilde have godt af at gaa i skole hos fædrene, saa binene kunde aabnes for, hvilken magt troen har, naar den tages i livets tjeneste; thi gav hedningetroen kraft til saadan styrke, hvor meget mere maa da ikke kristentroen kunne gjøre det, saafremt den bliver levende i vort livs færd?

Undervisning i fædrelandshistorie kan mægtlig bidrage til at vække og nære fædrelandskjærligheden, virke til, at der opvokser en slægt, der med opmærksomhed vil lytte til ophvisningens talsmænd, med iver vil arbejde for det kjære fædreland, virke til at der opvokser en slægt, der har opladt sin for det, som er mennesket værdigt.

Hovedformaålet med den historiske undervisning maa allsaa være dette at lede eleverne til gennem fortiden at forstå nutiden, at danne sig en sund og sand opfatning af menneskelivets saavel lyse som mørke side, og hvad fædrelandshistorien angaar at kjende sit eget folk og sig selv som et led deraf med en bestemt opgave i forhold til det store hele.

Der findes vel neppe noget fornuftigt menneske, som tror, at nordmændene (fra 7de juni til 25de sept.) d. a., kunde have gjenvundet 17de mairgrundloven paa den rette plads, hvis de ikke havde kjendt sin historie og fuldt og fast troet paa, at Gud var attaat, naar de kun kjæmpet for sin ret. I 1814 trængtes tiden fra 17de mai til 4de nov. eller 5 maaneder og 18 dage, for at unionen med broderriiget kunde komme istand. I 1905 trængtes tiden fra 7de juni til 25de nov. eller akkurat lige lang tid 5 maaneder og 18 dage for igjen at opløse denne union. Jeg tvivler ikke om, at alle herværende nordmænd glæder sig over, hvad der er skeet, og at de sammen med slægt og venner i hjemlandet beder om, at gamle Norge ikke nu maa komme i onde magters vold.

Den historiske undervisning vil paa ingen maade skade religionsundervisningen, men meget mere hjælpe til at fremme den, den vil bidrage til, at vi bliver tilfredse med vort folk og sa fremmelige med Gud.

Hvad jeg her har anføret om historieundervisningen, kan maaske ansees som noget, der ikke vedkommer den sag, vi har for os. Jeg tror imidlertid, at det kan tjene som eksempel paa, hvorledes læreren kan virke paa forældrene, naar for skolen mere eller mindre skadelige meninger er tilstede. Først naar forældrene er glade i og taler vel om, hvad der i skolen er gjenstand for undervisning, først da tør læreren nære haab om, at hvad han planter i skolen kan vokse og trives og bære velsignelsesrige frugter. Forældre og lærer maa gjenfærdig række hinanden haanden til en rigtig behandling af børnene.

Om lærerens forhold kunde forøvrigt være meget at sige, men jeg vil samle det allsammen i dette ene: Han bør være den ærlige og lige fremme kristne, der ikke vil være nogen til byrde, men til gavn, og han sparer hverken tid eller kræfter for at dette kan ske.

Det er allsaa en stor fælles sag, som er lagt i vore hænder, dette at være forældre, at være opdragere. Vi maa prise os lykkelige, at vore børn ikke behøver at kastes ud for at vokse som ugræs i vildmarken, uden at nyde kulturveskiernes pleie; men vi maa ikke lade de dyrebare planterne staa for længe i drivhusbænkens kvalme luft. Det nytter ikke at pakke kundskabens stætte ind gennem den ene dør, derjom mist. paa samme tid maa smyge ud den anden. Opdragelsens kunst er vanskelig og fremtiden altid uvis. Naar vi nu stuer fremad, hvad faar vi at se? Skal vi kun saa se udhygighed, modløshed, aflagende manddomskraft og vaklende kvindedyd, disse ungdomme mod hvilke almindelig medicin kun lidet nytter? Nei, maatte vort blif hellere møde lysere billeder. Maatte vi mødes af disse rosenkindede børn, der kan finde uskyldig fornøielse i enhver ubetydelighed, og som selv strø solglimt om sig, hvor de gaar. Maatte vi saa se kristelige, frie og kraftige ungdommer, mænd og kvinder, straalende af den menneskelige udviklings fulde lys, men ikke nedtrykte af kundskabernes tunge byrde.

Ja maatte den arv, vi har modtaget af vore fædre, ikke vækkes i vore hænder, men i os og forbedret gjættelse overleveres vore børn, thi disse under vi alt godt. Vi bliver ikke misandelige, om det gaar dem

bedre eller naar de bliver lykkeligere end vi selv.

Ja maatte de blive lykkelige i ordets bedste og fuldeste betydning. Det ske!

Hvad skal jeg sige til folket?

En engelst prest ved navn Birch besøgte en vantro mand paa hans dødsleie. Den døende havde sendt bud efter ham,

„Jeg har sendt bud efter Dem,“ sagde han, „ikke for at tale om religionen, thi den tror jeg ikke paa, men for at talte Dem for den venlighed, som De altid har vist mig og mine.“

„Vil De svare mig paa et spørgsmaal?“ sagde Birch

„Ja, forudsat at det ikke er om religionen.“

„Som De maaske ved, skal jeg prædike i aften. Mange kommer vistnok for at høre, mest fattige folk, som snart, ligesom De, vil se døden for sig. Jeg spørger Dem nu: hvad skal jeg prædike om?“

Der blev taushed en lang tid. Med taarefulde blikke og med stavelende stemme kom saa følgende uventede svar:

Hr. Birch, tal til dem om Kristus, tal alligevel om Kristus.“

Klæderne skaber Manden

Naar du skal kjøbe den nye lædning, du skal bruge i julen, saa husk paa, at vi har et stort udvalg af klæder til billig pris.

Ligeledes har vi alle slags herreartikler, som hører til en mands udstyr, saasom hatte, skjorter, snipper, støjter, strømper, undertoi o. s. v.

Vi har ogsaa stræbberforretning i forbindelse med vort udvalg af særbidgshede klæder, saa om du ønsker, kan vi sy dig en klædning efter maalt paa vort eget værksted.

Enger & Jesdahl,

Greenberg blok, 1618 G. Witt ave.,
Everett, Wash.

Printing

All kinds, large or small
Superior facilities for turning
out first class work.

PROMPT ACCURATE

The Bell Press

1613 A St, Tacoma Phone Main 432

Pacific Herald,

et kristeligt ugeblad, udgivet af presterne i Pacific district af den norske Synode, koster kun

50 cents

for et helt aar.

Er du interesseret i vort samfunds arbejde i det store distrikt, som strækker sig fra søndre California og lige op til British Columbia, saa læs dette blad.

* * *

Den, som betaler for to aar i forskud vil faa som

Premie-Bog

„Fodture i Palastina og Egypten“ af N. Tjernagel, saa længe oplaget varer. Vi har kun cirka 500 eksemplarer. „First come, first served“.

Forfatteren har givet Herold saa mange eksemplarer af sin bog for at hjælpe bladet og dermed vor kirkes arbejde paa vestkysten. Var ikke bogen en gave til os, kunde vi naturligvis ikke gjøre dette meget liberale tilbud. Benyt dig af det til glæde og gavn for os og dig selv. Vi er forvissede om, at alle, som læser bogen, vil være forfatteren taknemmelig, som har skaffet dem en saa opbyggelig, lærerig og interessant reisefortælling fra de Hellige Land. En mere passende og bedre julegave end Pacific Herald for et aar og denne udmerkede bog kan du vanskelig hitte paa.

Bladet trykkes og ekspederes nu som før i Parkland, men forretningsstyreren bor nu i Stanwood, derfor er bladets adresse:

PACIFIC HEROLD,

Stanwood, Wash.

"Pacific Herald."

et kristeligt ugeblad, a religious weekly, udgivet af preslekonsferensen for Pacific distrikt af den norske synode ved en komite.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Alt vedrørende redaktionen indsendes til pastor D. J. Erdal, Bellingham, Wash.

Alle nyheder, bekendtgørelser og notiser indsendes til pastor Ove J. H. Preus, 1701 So. J St., Tacoma, Wash.

Alt vedrørende dette blads forretning besværes af pastor H. M. Tjernagel.

Breve adresserede "Pacific Herald", Stanwood, Wash., vil naa ham.

Bladet koster

før aaret.....50 cts
halvaaret.....25 cts
til Norge.....75 cts

Adresse: Stanwood, Washington.

Til vore abonnenter.

Før en tid siden var der et uædvantlig levent paa vort trykkeri; 13000 eksemplarer af Herald no. 50 skulde jo trykkes paa vor presse, og den drives med haandkraft. Vore villige arbejdere tog fat med god vilje og vældig kraft. Og det gik, som da vi skulde slukke Luther College branden — et par tre vældige drag paa den store pumpe lige udenfor bygningen, og den var istykket. Saaledes tog formodentlig vor Samson altfor kraftigt i, og presjen brast. Saa kom under samme hurlumhei de længe ventede nye typer, som skulde ordnes v. f. v. Telefontud og breve kom til mig: „Hvad skal vi nu gjøre? Ekstranummeret vil blive forsinket flere dage. Julenummeret vil ikke kunne komme før efter Jul, og det nye aar vil blive gammelt, før nyttaars nummeret kommer. O ve, hvad skal vi gjøre!!“

Omtrent saa lød det fra vor trofaste typograf og formand paa trykkeriet, før hvem det staar som noget forsædeligt at „avisen“ komme en dag forsent. Jeg forsvøgte saa godt, jeg kunde pr. post, at berolige sindene og foreholdt dem, at det var ikke noget saa uheldigt skeet. „Selv om det skulde blive til det værste, at et nummer aldeles ikke udkom, saa var endda ikke "Herald" ødelagt. Vore særdeles overbærende abonnenter, som har vist sig saa

taalmødige mod os, vil sikkert ogsaa tilgive os for dette.“

Vi lover at gjøre alt i vor magt til, at ikke noget lignende skal ske igjen.

Hjertelig tak til alle, som har betalt sin gjæld til "Herald" i det soundne aar, og en inderlig tak til de mange, som i det nye aar agter at gjøre lige saa.

Venligst

H. M. Tjernagel.

Hvem kan trøste sig ved daaben?

(Biskop Heuch.)

„Skal derimod nogen for alvor trøste sig ved sin daab, maa han ogsaa ret have gjort alvor af tro paa naaden alene.“

Thi i barnedaabens stund var aabenbart al fortjeneste udelukket. Barnet kan umulig have mere fortjeneste af, at det lader Gud handle med sig i daaben, end det har af, at det lader daabsvandet uddøse over sit hoved. Det fornaar jo slet ikke at hindre nogen af delene.

Derfor maa enhver, som tillægger sin omvendelse endog den ringeste værdi, nødvendigvis forkaste barnedaaben. Men saa skulde man rigtig nok ogsaa med det samme forkaste den Kristi frelse, hvorved naaden, som i daaben blivør bønnene til del, er bleven os fortjent. Thi ogsaa Kristi frelse skede ikke alene uden vor medvirking, ja uden at vi havde nogen bevidsthed derom, men selv blandt de synder, der saa ham lide, var der ingen, som gjorde ham frelsens gjeruing lettere ved sin kjærlighed, ingen, som kunde sige: Jeg har elsket dig saa trofast, at jeg vel har fortjent, du giver dit liv for mig.“

„Lad os takke Gud!“

„Nylig skrev en indjender i „Kirketidende“, at „vor bøn er hørt,“ vor bøn om befrielse for Finland. Visse- lig er ogsaa i dette aar mange bønner opstegne iblandt os for vort eget kjære gamle fædreland, og nu er ogsaa de hørt. Nu har Gud hjulpet landet lykkelig gjennem den farlige og vanskelige stilling, som det iaar har været i; han har bevaret det for krigens rædsler, han har givet det frihed og uafhængighed, og saa har han ovenikjøbet givet landet et godt aar.

Lad os da, ligesom vi har bedet, saaledes ogsaa nu takke for alt dette. Og lad os atter bede, at Gud vil fremdeles være med landet og lade

det saa beholde, hvad han har givet det. Og saa bør vi heller ikke glemme at bede for vort fædrelands kirke, at ikke den frie stat maa berøve kirken den frihed, som dens himmelske herre har givet den, men fremfor alt at Guds ord maa blive prædikeet purret og rent inden dens omraade og bære rige frugter i et helligt liv.“ — Medaktions artikel af Dr. Laur. Larsen i „Kirketidende“ for 6te dec. 1905.

Faddere.

Alt have faddere ved daaben er en urgammel skik. Allerede Tertullian (født ca. 150 eller 160 aar efter Kristi fødsel) taler om faddere ved daaben.

Guds ord siger: „Enhver sag maa blive stadfæstet efter to eller tre vidners udsagn.“ (Mt. 18, 16). „Ved to eller tre vidners mund skal enhver sag stadfæstes.“ (2 Kor. 13, 1.)

Al disse skrifsteder fremgaar baade det, at man bør have faddere, som ogsaa det, at der bør være mindst to. Om man ønsker at have flere faddere end to, staar frit for.

Faddere bør man have, først fordi Guds ord vil, at enhver sag skal stadfæstes ved mindst to vidner. Daaben er en saa uendelig vigtig sag, at man bør være omhyggelig for, at man ikke uden nødvendig he d forretter daab uden faddere.

For det andet bør man have faddere af den grund, at de kan blive barnet til megen velsignelse; vær om forældrene dør, før barnet er kommet til skjelsaar og alder. Endvidere for at barnet senere, naar det vokser op, kan vide forvist, at det er døbt med en kristelig daab.

Men faddere har ikke blot den pligt at være vidner til, at barnet er rettelig døbt, men ogsaa at bede for barnet og efter evne at befordre dets opdragelse i sand gudsfrugt. Derfor bør forældre gjøre sig flid med at vælge sig faddere, om hvem der er al grund til at tro, at de vil og kan opfylde sine pligter som saadanne.

Forældre bør derfor ikke vælge til faddere spottere, forneglere, kirkens fiender, aabenare vantro, falske troenbe eller unyndige børn. Ingen af disse kunde være faddere i ret forstand.

Man skulde vælge kun saadanne til faddere, om hvem man tør tro, at de er bedende kristne. Thi disse kan „komme barnet ihu med sine bønner.“

Men man skal kun vælge saadanne, som selv er døbt og oplært i den kriste-

lige barnelærdom; thi disse kan, om forældrene dør, førend barnet kommer til skjels alder, lade de oplære i den kristelige barnelærdom.“

Man kan derfor ikke benytte andre, end lutherske kristne til faddere. Det vilde være uret mod barnet, at have ikkekristne eller falsklærende til faddere; thi disse kunde ikke og vilde ikke lade barnet oplære i den kristelige barnelærdom.

Al denne grund er det ogsaa, at en luthersk kristen ikke kan og ikke bør staa faddere ved falsklærende børns daab.

Faddere bør stedse betænke sit ansvar overfor sine gudsbørn og ikke glemme at bede for dem, men have et vaagent øie med dem, naar leilighed gives.

Lutheran Herald.

Under dette navn er det bebudede engelske kirkeblad, hvis udgivelse vor synode besluttede ved sit møde i sommer, begyndt at udkomme.

Prøvenummere er udsendt til fri udbetaling. Det bærer datoen 4de januar 1906. Lutheran Herald er et engelsk blad af format som Kirketidende, og har 24 sider, alt er læsestof. Der er ingen bekendtgørelser eller avertissementer. Det skal udkomme hver torsdag, og skal koste kun \$1 om aaret.

Bladets redaktør er H. B. Hustvedt. Han har medarbeidere.

Det første nummer giver et godt indtryk. Redaktionen vil gjøre bladet til et kristeligt familieblad.

Vi vil anbefale bladet til alle, som føler trang til et godt kristeligt blad i det engelske sprog. Det er at haabe, at bladet faar god udbredelse.

Alt vedrørende redaktionen indsendes til H. B. Hustvedt, Decorah. Ja, Bestillinger sendes til Luth. Publ. House, Decorah, Iowa.

Hvordan opbygger du dig?

Navnkristne, hvoraf der er en mængde, gaar i kirken om søndagen, hører en prædiken, taler om den og synes, den er baade god og opbyggelig, og saa bliver alt — ved det gamle.

Kan vi kalde det opbyggelse? Opbyggelse paa sandhedens grund, som ikke omstaber vort hjerte og liv?

En dame kom saa begejstret til præsten efter prædikenen og sagde: „Hei, for en prædiken, hvor er vi ikke bleven opbygget idag!“

„Det saar vi se, naar ugen er gaaet,“ var det tørre og træffende svar.

Vort arbejdsfelt.

Barlow, Ore. — Den 2den jan. organiseredes en kvindeforening ved Barlow, Ore., af past. N. D. White. Den tæller et dusin medlemmer.

J. Puyallup, past. Skattebøls kald, stiftedes sidste tirsdag en kvindeforening; Mrs. Melbye president, mrs. Truedson vicepres., mrs. Sanderson sekretær og kasserer.

Custer, Wash. — Immanuel's menigheds kvindeforening, Custer, Wash., pastor D. J. Ordals kald, holdt for en tid siden sit første aarlige udvalg af haandarbejde osv. Det indbragte over \$10.

Ved sidste gudstjeneste blev De Bergum med familje optaget i menigheden.

Olalla, Wash. — Den lutheriske menigheds kvindeforening i Olalla, Wash., holdt sit aarsmøde den 3die jan. 1906 hos mrs. Wilson. Som sædvanlig var mange mødt frem. Af kassererens rapport fremgik det, at der var indkommet til foreningens kasse siden stiftelsen \$246.78. Heraf udbetalt \$26. Kassebeholdning \$220.78.

Mrs. D. Gundersen blev gjenvalgt til formand, mrs. D. Johnson gjenvalgt til sekretær og mrs. E. N. Lind gjenvalgt til kasserer.

En pen maade at begynde det nye aar. — Nytaarsdag holdt alle de, som er bleve konfirmerede i Zions lutheriske Kilde i Ballard, en Reunion. Tanken er, at man hver nytaarsdag skal have en saadan. Programmet, som bestod af bibellæsning, salmesang, deklamationer af passende stykker m. m., sluttede med en tale af prof. N. J. Hong. Hans tale over „The confirmation now and its relation to life“ gav den fjære ungdomsflot noget at tænke paa. Miss Dagway Skattebøl og hr. J. Butler glædede os ved sin sang. Fjersten var en af de mest opbyggelige, vi har haft paa lang tid. En bedre maade at begynde nye aar, end ved at betænke sin konfirmation, kan vel neppe tænkes. Mændene konfirmander, som kom langveis fra for at overvære vore „Reunion“, kan nævnes

Harald Stensland fra Redmond, og Lizzie Holten fra Cedar Mountain, Wash.

Profesor Hong er fortiden her i kaldet og arbejder for akademiet i Parkland. M. N. C.

Koldt veir. — Det skal være koldt veir i Los Angeles nu — det koldeste man har haft paa tyve aar, siger man. Om dagen kan det være en 70 grader og opover, om aftenen og natten er det lidt fjelligere. Det gaar fjelden ned til frysepunktet. En nat sank kviksjøvet ned til 22 over nul. Det var svær kulde, den største i maands minde. Appelsintræ, blomster og grønsager blev en del bedærvet. Denne uhyre kuldbølge gik over hele countiet — det var kun paa lavlandet, man fik føle den. Hu-te-ku, hvor det er koldt! Man kan møde folk — kraftige mænd — med store tykke frakter paa om morgenen, med kraverne slaaet op. Ja, nogle har ogsaa skindpelsen paa, som om de ventet en rigtig nord-øst med juetave.

Bellingham, Wash. — Den 1ste jan. 1906 blev Martin Haugen og Bertha Aikland ægteviede af past. D. J. Ordal i Bellingham. De nygifte vil bosætte sig ved Cedar Home, Wash. Herald ønsker dem lykke og velsignelse!

Juletræfester holdtes i følgende af pastor D. J. Ordals menigheder: Juledags aften i Immanuel's, Lawrence, Wash. Anden juledags aften i Zions, Bellingham, Wash. Om aftenen den 28de dec. i Troudhjems, Whornock, B. C. Et passende program blev givet af børnene paa hvert sted. Past. Ordal var tilstede ved fejterne paa nævnte steder. I Lawrence fik pastor og mrs. Ordal to guldstykker i julegave, nærmest fra ungdommen.

Fra Silverton, Oregon.

Julen henqvandt stille og rolig med vakkert veir. Store skarer samlede sig da ogsaa i Guds hus for at lytte til juleevangeliets glade budskab og synge Gud et „åre være“.

Anden juledag havde vi vor juletræfest her i kirken og der blev optaget en kasse til barnehjemmet i Parkland. Samme dag samlede menigheden sig i det nye hus, som de

i høst har bygget for prestefamilien, lige ved siden af kirken. Det er 24 x 40 — 18 fod høit. Det er en bygning, som baade byggekomiteen, menigheden og byen kan have ære af, og prestefolkene glæde af at bo i. Den 28de nov. var det færdigt, saa prestefamilien kunde flytte ind. Nu kom da menigheden for at besøge prestefolkene, og de kom ikke tomhændet. De bragte med sig en carpet til „frontroom“ samt en del penge, som hr. B. Tingelstad paa kvindeforeningens og menighedens vegne overrakte prestefolkene. De skjønte, at det tager en del penge til at møblere et saa stort hus.

Kvindeforeningen forarbejder nu gjenstande, som de agter at sende til Alaska barnehjemmet, ligesom de ogsaa haaber at støtte denne mission med penge.

En behagelig overraskelse.

Pastor D. C. Hellefson blev søndag den 17de december tildelt en overraskelse af „Vor Frelzers menighed“, Genesee, Idaho.

Gudstjeneste holdtes formiddag i kirken. Pastoren var hjemme paa eftermiddag, da han imod sædvane prædikede blot en gang denne dag. Denne omstændighed skulde admyttes. Ud paa eftermiddagen togede man i flok og følge ind paa prestegaarden og ugenerte stelte sig som hjemme. Efter at man var kommet saavidt til orden indendørs, frembares forsamlingens undskyldninger for sliig egenraadig maade at komme paa. Deriblandt fungerede en pengegave til presten paa vel saa nye (\$20) dollars. I en genyttig og varmherjet tale godkjendte og modtog presten de fremlagte undskyldninger, men fandt dem, der var endnu vægligere, nemlig dette: Dette var et bevis for anerkendelse af prestens virke i menigheden, talte saaledes om godt forhold imellem prest og menighed, og var selv et middel til styrkelse og bevarelse af saadant forhold. Han takkede for det hele. Noget tid gik nu til med hilsener haandtryk, passiar osv. — saa gjordes god bested ved dækket bord. I al festskebekyghed og genyttighed svandt nu tiden, til man maatte bryde op. Medtagende bevidstheden om vel anvendt tid, drog hver til sit.

En deltager.

Tacoma, Wash. — Vor Frelzers menigheds missionskvindeforening paa østsidan afholdt aarsmøde hos mrs. John Anderson. Aarsrapporter leveredes af baade sekretær og kasserer.

Foreningen har 15 medlemmer: Mrs. Hannah Selvig, mrs. J. Bogstad, mrs. Anne Waldal, mrs. S. Larsen, mrs. O. B. Selvig, mrs. N. Galen, mrs. L. Gismervig, mrs. E. Hordnes, mrs. P. Olsen, mrs. Selvingen, mrs. A. Webeberg, mrs. L. S. Johnson, mrs. J. N. Berg, mrs. J. Anderson.

Møder har været holdt 11 gange i det forløbne aar. Past. Sperati og Preus har været tilstede ved 9 af disse. Disse kvinder har desuden mødt sammen med hovedforeningen og været behjælpelig ved kirkeindvielsen.

De aftrædende embedsmænd er: mrs. J. Bogstad, pres.; mrs. J. Anderson, sek.; mrs. L. Gismervig, kass.

Valgte for det kommende aar: Mrs. L. S. Johnson, pres.; mrs. J. N. Berg, sek.; mrs. L. Gismervig (gjenvalgt) kass.

Kassererens rapport for 1905:
 Ved 11 møder indkommet \$36.22
 „ Aftensmøde 13.15
 Gave fra mrs. E. Webeberg ... 1.00
 Kassebeholdning fra 1904... 11.45
 \$61.82

Udgift ved aftensmødet \$1.50
 Presteløn..... 25.00
 Barnehjem i Parkland... 3.40
 29.90

Kassebeholdning..... \$31.92

Los Angeles.

Aarsmøde. — Torsdag den 4de januar holdtes det aarlige menigheds-møde i Vor Frelzers menighed, Los Angeles, Cal. Næsten alle stemmeberettigede medlemmer var fremmødt. Flere af ungdomsforeningens medlemmer og en del af menighedens gifte kvinder var ogsaa tilstede. De sidste var der for at hygge de andre med kaffe og kage. Af rapporter fremgik det, at denne lille menighed i aaret 1905 havde haft udgifter, som beløb sig til over \$575. Heri er medregnet, hvad den har givet til missioner, skole- og lærerlønns kassen og barnehjem. I den senere tid har indtægterne svaret til de løbende udgifter.

Følgende embedsmænd for dette aar blev valgt: For trustees Th. Johnson Alhambra (gjenvalgt) og Henry Hansen, 3026 7th St.; kasserer John Knudsen, Pasadena, N. H. 1; sekretær Otto Nilfen, Rosebale Cemetery.

Vor Frelseres menighed i Los Angeles fik sin kirke malet og pudset op for jul til et kostende af \$100. Menighedens mandlige medlemmer fik betale stasen denne gang.

Kvindeforeningen havde et vellykket salg i december maaned. De har nu en kassebeholdning paa over \$150.

Mr. Bonhus fra Valley City, N. D., besøgte Los Angeles i julen. Anden dag nytaar reiste han med familie sydover for at besøge San Diego. Det er mulig han vil slaa sig ned i Los Angeles for vinteren.

Lærermødet i Ballard.

Torsdag og fredag mellem jul og nytaar var vore lutheriske lærere ved menigheds-skolerne og akademiet samlede i Zions menighed i Ballard, hvor en lærerforening blev stiftet.

Foreningens første embedsindehavere er: Formand, past. Theo. Nesté; viceformand, miss Anna Tenwick; sekretær, miss Helen L. D. Thompson; kasserer, miss Dagny Skattebøl; bibliotekar, M. Haakonstad.

Miss Anna Thykesson i Albert Lea havde godhedsfuldt sendt et omrids af den konstitution, som benyttes af Albert Lea lærerforening. Denne blev med nogle ændringer antagen.

Fredag formiddag hørtes et referat af lærer Haakonstad fra Stanwood over emnet: „Læreres optræden i skolen.“ Samtalen over dette emne var meget opmuntrende og belærende. Om eftermiddagen refererede past. D. H. Moberg over: „Læreres omgang i menigheden“, og en længere samtale og diskussion paafulgte. Om aftenen holdtes møde med menigheden i Ballard. Miss Amalie Harstad opläste en afhandling over emnet: „Religionsundervisning i skolen“, og miss Dagny Skattebøl en over „Forsømmelse af maaling“. Prof. Hong og lærer Lindebrække fra Gardanger holdt taler og lykønskede menigheden med barne-skolen.

Vi har nu faste menigheds-skoler i Parkland, Ballard, Everett og Stan-

wood. I Silvana holder man paa at bygge skolehus og i Tacoma tænker man vist paa at aabne en skole til høsten. Gud velsigne Puget Sound lutheriske læreres forening og hjælpe søgen frem. Der er allerede 215 børn, som daglig nyder undervisning i vore skoler ved Puget Sound. Den sidste er menigheds-skolen i Parkland med 90 børn og 3 lærere, saa den i Everett med 55 børn og 2 lærere, dernæst Ballard med 40 børn og 1 lærer, og Stanwood med 20 børn og 1 lærer.

Følgende overvar mødet i Ballard: Pastorerne Nesté, Moberg, og Christensen; lærerne prof. Hong, Haakonstad, Helen Thompson, Amalia Harstad, Dagny Skattebøl, Anny Tenwick og S. Lindebrække. Følgende optoges som gæster ved mødet: Hannah Ström, N. P. Leque, dr. Christensen, advokat Nelson.

Vi i Ballard siger lærerne tak for godt samvær. Tillykke med arbeidet!
M. H. C.

Fra Suisun, Cal.

Juletræfest. — Scandia danske lutheriske menighed havde ogsaa iaar sin juletræfest. Festen holdtes lørdag aften den 23de december i Scandia hall, der ligger omtrent 4 mil paa landet, øst for byen Suisun. Den rummelige hall var vel fyldt. Søndags-skolebørnene, ialt 28, havde hver sit lille stykke at fremvise, og indimellem blev der sunget julesalmer, som børnene havde lært. Menighedens prest, past. Larson, holdt derpaa en kort tale til børnene, hvori han søgte at forklare for dem julens og juletræets betydning. En kollekt optoges til Missionskomiteen. Efter at lysene var nedbrændte og alle de gode sager, saasom candy, nødder og frugt var satte tillivs, drog hver til sit med glade hjerter.

Scandia menighed er ikke stor; der er nemlig kun omtrent 25 danske familier i settlementet. Menigheden har endnu ikke faaet sig kirke, dog haaber den i en nær fremtid at faa sig eget gudshus. Gudstjenesterne holdes i Scandia hall, som ligger omtrent midt i settlementet. Foruden søndags-skolen holdes børnene med presten ogsaa til lørdags-skole.

Farmerne her har i den senere tid havt det travelt med at afsaa sine

marker. De fleste er dog allerede færdig, og markerne begynder nu at grønnes. Regnet har dog hidtil været baade sent og sparsomt, saa markerne er ikke saa grønne iaar, som de pleier at være ved disse tider. Ved juletider pleier markerne og engene at være helt grønne. Om sommeren regner det ikke. Da bliver alt dørt saa nær som træer og busse; men saa snart regnet kommer om efteraaret, da bliver alting grønt igjen.

Den væsentlige avling her er hvede, dernæst byg. Kvægavl, saar og høns er ogsaa meget lønnende. Vest for byen i den egentlige Suisun valley er frugtavl det væsentligste. Her findes store frugthaver med alle slags frugt.

Landet omkring Scandia, hvor danstjerne bor, er omtrent saa fladt som et gulv. Jorden er god og giver god avling. Alt landet er opdyrket og koster fra \$35 aceren og opover. Der er for tiden en farm paa omtrent 1,000 acres, som siges snart at blive for salg. Det er at ønske, at denne tract kunne blive opkjøbt af danske eller norske, da den ligger omtrent midt i det danske settlement, mellem Scandia og Suisun. Her vilde flere danske eller norske kunne faa sig en god farm til rimelig pris. Byen Suisun ligger i Solano Co. paa Southern Pacific banen og er kun 49 mil fra San Francisco, og saaledes nær „good market“.

Venlig hilsen til Herolds læsere

W. H. Larson.

Besjendtgjørelser.

Kvindeforeningen i Syd Tacoma (Edison) møder tirsdag den 18de jan. hos Mrs. Berger.

Gudstjeneste holdes i Immanuel menighed ved Kamiah, Idaho, søndag den 28de januar. Lørdags-skole den 27de.

Puget Sound kreds af den norske Synode møder, D. v., i Bellingham Wash., past. O. J. Ordals kald, den 23de til 25de januar.

Mødet aabnes kl. 2 eftermiddag med altergangs-gudstjeneste. Prædiken ved pastor Nesté og skriftlæsning ved pastor Harstad.

Følgende skal behandles:

1. Jeg er veien og sandheden og

livet; der kommer ingen til faderen uden ved mig.“ Ref. past. Ove J. H. Preus.

2. Den kristnes stilling til hemmelige selskaber. Ref. past. M. H. C. Christensen, supl. past. J. D. Dale.

3. Alterens sakramente. Ref. past. D. Skattebøl, supl. past. A. D. Bjerte. J. D. Dale, sekretær.

Ungdomsforeningen „Concordia“ giver onsdag aften den 17de jan. en aftenunderholdning i „Vor Frelseres kirkes“ parlors, hjørnet af 17de og J street, Tacoma.

Alle er hjertelig velkomne.

Puget Sound kreds møder, om Gud vil, fra 23de til 25de jan. 1906 i Zions kirke, Bellingham, Wash., pastor O. J. Ordals kald. Mødet begynder med altergangs-gudstjeneste den 23de, 2.30 eftermiddag.

Alle, som venter at overvære mødet, melde sig til stedets prest.

Tacoma.

Vor Frelseres evang. luth. kirke af den norske synode, hjørnet af 17de og So. J. St., So. K. St. sporvogn.

Gudstjeneste hver søndag formiddag kl. 11 og aften kl. 8. Søndags-skole kl. 9:30 form.

Ove J. H. Preus, pastor.

1701 So. J. St., Tel.: Blak 8542.

Seattle.

Immanuel lutheriske kirke af den norske synode, hjørnet af Olive St. og Minor Avenue, Lake Union Car.

Gudstjeneste hver søndag formiddag kl. 11 og aften kl. 8.

H. A. Stub, pastor

1626 Minor Ave. Tel.: Main 7783

Dr. Louis S. Schreuder
norsk Læge og Kirurg.

Kontortid: 10-12 form., 2-4 aft. 7-8 Aften

Kontor:

219 PIKE ST., nær 2nd AVENUE
SEATTLE, WASH.

PHONES: MAIN 4498, IND. 7285.

DR. J. L. RYNNING,

FRENCH BLOCK, CORNER OF

13TH AND PACIFIC AVE.

OFFICE HOURS: 2 TO 4 P. M.

SUNDAYS AND EVENINGS BY

APPOINTMENT.

OFFICE JOHN 1716.
TEL. RES. SUBURBAN 41.

TACOMA, WASH.

Fra kirken i Norge og Danmark.

(Beb D. E.)

11,000 kroner indbragte glasmagasinet's udlodning iaar til fordel for de fattige. Hele dette beløb skjæntes af det generøse firma til Kristiania fattige efter samraad med stiftsprovsten. Tidligere har firmaet paa denne maade uddelt 45,000 kroner, tilsammen altsaa i løbet af nogle faa aar 56,000 kroner til byens fattige.

Smuk gave til Våten kirke. — Jens Grøholt paa Store Kommen har foræret til Våten kirke 2 store lyskroner, hver til 40 lys, 2 lampetter til prækestolen, 2 do. til orglet og 3 kandelaberer til galleriet til 26 lys tilsammen. Samtlige gjenstande, der er af messing og arbejdede af guld og sølv i Kristiania, som har megen ære af sit arbejde, var anbragt paa sin plads til takkegudstjenesten 7. december og tager sig særdeles godt ud, se „Samar Stiftst.“

Byens præster hos kongen. — Den 14de dec. samlede Kristiania bys præstefab i et antal af 50—60 i den lille tronsal paa slottet for at blive forestillet for kongen og dronningen.

Efterat kongeparret var traadt ind i salen, holdt stiftsprovst Jensen en herkelig tale, hvori han ønskede vor nye konge og dronning velkommen til Norge.

Kongen takkede præsterne i en kort tale, fordi de havde mødt frem. Han haabede, at Herren vilde hjælpe ham til at løse sin vanskelige opgave. Det var ham en stor styrke at vide, at han blev baaret frem for Gud i de kristnes forbønner.

Lær barnet taknemmelighed, var emnet for et foredrag, som kirkestatsraad Knudsen holdt i Vor Frelsers kirke i Kristiania før jul. Kirken var propfuld, væsentlig af forældre; men ogsaa en del børn saaes. Kirkestatsraaden lagde de tilstedeværende varmt paa hjertet at indprente børnene taknemmelighed mod Gud, mod forældre og mod lærere. Forældrene maa tale til børnene om Guds kjærlighed til os og lære dem fra deres første aar af at takke Gud ogsaa med armod. Der er en betænkelig mangel for børnene i det hjem, hvor Gud ikke takkes for mad, for søvn og for alt godt.

Den maade, hvorpaa forældrene giver sit barn noget, er af stor betydning. Børnene maa føle, at de faar gaverne af fars eller mors store kjærlighed til dem. Børnene maatte endvidere læres selvlygt og fornægtelse. Skolen og hjemmet maatte arbejde i forstaaelse. Forældrene bør gjøre alt for at løfte lærerne i barnets bevidsthed. Statsraaden sluttede med en varm bøn for ungdommen.

Den indre fjömandsmission afholdt nylig aarsmøde. Pastor Gleditsch talte, hvorefter emisjar Kalleberg redegjorde for foreningens virksomhed i det forløbne aar. Man har bl. a. hver tirsdag fortsat med bespisning af trængende og hjemløse. Talt er ca. 1200 bespis, medens ca. 300 fik billetter. Ogsaa iaar agtes afholdt julefest. Bestyrelsen bestaar af skibsreder Joh. Drum, skæddermester Chr. Pedersen, land. P. Klåbø og de forhenværende skibskaptener H. Sørensen og G. Holst.

„Biskop Heuchs Liv og Virke“ af sogneprest Tandberg er udkommet. Bogen indeholder følgende afsnit: 1. Indledning. 2. Barndom og studieaar. 3. Personkapellan hos Jørgen Moe. 4. Reise til Italien. 5. Lærer ved det prakt. teol. seminarium. 6. Redaktionsvirksomhed. 7. sogneprest ved Uranienborg menighed. 8. Foredrag mod vantroen. 9. Udværelse til biskop. 10. Heuch som visitator. Hans personlighed. 11. Heuchs visitationsordning. 12. Katastrofen i Stavanger. Heuchs forhold til „det vestlandske lægfolk.“ 13. Mod Strømmen. 14. Heuchs forfatterbanes afslutning. 15. Sidste dage.

Professorsagen. — Merkelig nok har man i forskjellige aviser seet resultatet af de sagkyndiges dom refereret derhen, at fem sagkyndige har stemt paa dr. Ording som no. 1 og en paa dr. Benjow. Dette er allerede efter ordlyden urigtigt, forsaavidt som to af de sagkyndige stiller dr. Ording og stipendiat Jhlen paa første plads uden at foretage nogen bestemt nummerorden. Forøvrigt kan til orientering over stillingene bemærkes, at af de övrige fire sagkyndige vödmot 3 (Michellianere) giver dr. Ording et lidet fortrin fremfor stipendiat Jhlen, der her kommer i anden række, men paa den

anden side stiller den sidste af de fire (prof. Scharling) dr. Ording overmaade langt nede i rækken, medens stipendiat Jhlen her atter opføres blandt de bedst kvalificerede.

Af det teologiske fakultets medlemmer indstiller professorerne Lyder Brun, Brandrud og Michelet paa dr. Ording, medens prof. Odland principalt anbefaler enten forhv. universitetsstipendiat Jhlen eller dr. Benjow fra Upsala. Sagen skal nu behandles af det akademiske kollegium.

Hvem hjælper?

En bekendt statsmand Colfar rejste sammen med Jørgersoll paa trænet. De samtalte om religionen. Jørgersoll spottede som sædvanlig kristendommen. En enke, som sad i det næste sæde, gråd stille over et hjært barn, hun netop havde mistet paa reisen, og som hun tog med sig som lig til hjemmet. Colfar søgte at trøste den bedrøvede kvinde.

Moderen svarede dog med et smil gjennem taarer paa statsmandens trøstende ord: „Ja, det er min trøst, at jeg ved, at jeg engang skal samles med mit lille barn igjen i himmelen.“

Colfar vendte sig til Jørgersoll med følgende ord: „De foresøger at berøbe ethvert troende menneske religionens trøst; hvad har De at give denne grædende moder i stedet?“

Jørgersoll svarede: „Lad os tale om politik, Colfar.“

Skandinavisk Boghandel.

Et stort Udvalg af Skolebøger, Salmebøger, Bibler, Romaner og Aviser, samt alt, som tilhører en vel assorteret Bog- og Papirhandel.

Ordres pr. Post ekspederes hurtigt.

VISELL & ECKBERG,
Stationers & Booksellers
1308 Pacific Ave.

Lien's Pharmacy

Scandinavisk Apothek.

Ole B. Lien. Harry B. Selvig.
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter ekspederes hurtigt.
Tel. James 141 1102 Tacoma Ave.

Gaa til Hirsch,

Den gamle erfarne Apotheker fra Norge med eders Doktors Recepter samt for norske Familie Mediciner af alle slags — saasom. HOFMANSDRAABER, NAFTADRAABER, RIGABALSOM etc.

Apothekeren er altid villig til at give Raad om ønskes.

Post-Ordres ekspederes pr. omgaaende.

Adresse:

Hirsch Pharmacy Co.,
1435 1ste Ave. Hj. Pike St.,
SEATTLE, Wash.

DRS. ROBERTS, DOERRER
AND RAWLINGS
DENTISTS

Crown and Bridge Work a Specialty
156 Pacific Ave. Tel. Red 490
TACOMA, Wash

Lutherist Pilgrim-Hus

No. 8 State St., New York.

Nærmeste Hus ved det nye Sandingssted for Emigranter. Barge Office.

Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Rejsende.

Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og faar Emigranterne til med Haab og Daad.

Holk, som kommer fra Vesten, tjener med Belt Line Street car lige til Døren.

Student-Supplies

OF

ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac. Ave. Tacoma, Wash

A. S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.
Estimates Given on Papering and Glazing.

We Carry a Full Line of Wall Paper and
Room Mouldings, Gashes
and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE John 2041 Tacoma Wash

Parklandnyheder.

— „The Willing Workers“ møder søndag 15de hos D. S. Storaaslie kl. 3 om eftermiddagen.

— Mr. Sivert Wieg fra Arlington besøgte nylig sin søster Laura, som frekventerer Akademiet.

— P. L. N. havde forrige uge besøg af følgende jordums elever: D. Stuen, Erickson og N. Halvorson.

— Akademiets „Basket Ball Team“ vandt forrige lørdag en glimrende seier over Tacoma High School.

— Miss Sophie Enestvedt fra Sacred Heart, Minn., er i disse dage i besøg hos bekendte i Parkland.

Mr. Ambrose Sarsland tilbragte juleferien hos prof. Hageneis. Mr. Sarsland er medlem af U. S. military Band i Bremerton.

— Pastorerne Jøfs og Christensen var i Parkland forrige uge i anledning møde af Akademiets board of trustees.

— De fleste af disciplene rejste hjem straks før jul for at fejre julen sammen med slekt og venner. Mange af dem kom dog tilbage før ferien var slut.

— „The Courtesy League“ havde en meget vellykket tilstelning forrige lørdag aften, og foreningen vil nu blive sat istand til at indrede og pynte op i modtagelsesværelset.

— Førstkommende lørdag egtevies miss Ettie Christine Kraabel og Wiggo E. Jurgenson. Næste no. haaber vi at kunne give en beretning om dette bryllup.

— Ved Barnehjemmets aarsmøde, som holdtes denne uge, blev Jacob Lunde gjenvalgt til trustee paa fem aar. Presidentens aarsrapport findes paa et andet sted i bladet.

— „The Willing Workers“ mødte i skolens spisehal nyttaarsaften for at vente paa det nye aar. Da midnattimen slog, spillede skolens „band“ et musiknummer, hvorpaa man skiftes med ønske om lykke og velsignelse i det nye aar.

— Mr. J. Butler fra Ballard, en af de stikteste mænd i sit jag her vest, har i disse dage været fysisk med at pynte værelserne i skolebygningen.

Saa snart han er færdig med dette arbejde, skal han begynde med at male indgangene til skolen samt olje gangene, m. m.

— Juletræfesten, som fandt sted om eftermiddagen anden dag jul var en meget heldig affære. Gymnastiklokalet, hvor man holdt til, var aldeles fuldpakket med børn og voksne. Juletræet, som var pyntet af „Willing Workers“, tog sig særdeles godt ud. Børnene gjorde sine jager godt.

— Alumniforeningen har atter betænkt P. L. N. bibliotek med en gave. Denne gang er det 12 bind fortællinger af ældre og yngre forfattere, Hooftvelts „Winning of the West“ (6 bind,) og bladet „Current Literature“. Mange tak! Det hjælper. Ligeledes takkes W. S. Detillion for „Ten Again“ af W. T. Adams.

Følgende program vil gives under P. L. N. missionsforeningens møde søndag aften 15. nov. kl. 8:

- 1) Salme.
- 2) Velkomsthilsen af presidenten.
- 3) Sang af kirkeoret.
- 4) Missionsforedrag af past. Skattebøl.
- 5) Pianofolo.
- 6) Deklamation eller læsning.
- 7) Sang af Luren,
- 8) Slutningspsalme.

— Barnehjemmet havde ogsaa sin juletræfest, nyttaarsaften. Ved siden af hjemmets børn og personale var endel andre venner ogsaa tilstede, for at glæde sig med de glade. Enkelte af de smaa havde ogsaa sine slægtninge med sig denne aften. Alle var glade og fornøjede, og det var en lyst at høre dem synge vore kjernefulde lutheriske julesalmer og fremfje stykker, som mindede om, at en stjerne var født. Prof. Hong og pastor Hartstad holdt korte taler til de smaa.

Notitser.

Til Indremissionen.

Fra Orillia eng. luth. mgh.,
past. M. N. Christensens kald 8.00
Fra Bellingham mgh., past.
Ordals kald..... 23.00

Til Missionsmissionen.

Ved pastor D. Eger fra Vor Frelseres menigh.s kvindes., Los Angeles, Cal., \$10; miss E. Sørensen \$5; mrs.

Ingrid Hanson \$4; mrs. Wold \$2; mrs. J. Kaldstad \$1.

Ved past. J. Blåttan fra Trejoldigheds mgh., Rockford, Wash. \$2.

Ved past. D. C. Seliickson fra kvindesforeningen i Vor Frelseres mgh., Genesee, Idaho, 15.65. Fra Dorcasforeningen 9.35. Halvdelen af offeret i Teller ved juletræfest til barnehjemmet 3.42. N. J. Hong, kasserer.

Modtaget til reparation af værelser fra følgende:

Pastor H. M. Tjernagel.....	\$5.00
“ Th. Næste.....	5.00
“ L. E. Jøfs.....	5.00
“ M. N. Christensen.....	5.00
D. H. Skjervem.....	5.00
Samuel Linn.....	5.00
Oluf Fangsrud.....	7.00
M. Knudson.....	5.00
M. Knudson, kass.	

Tilsalg.

Jeg er nødt til at sælge følgende landomme i Parkland, alt under et eller særtil:

1. 3 lotter med godt 10 rum's huse, nær akademiet og kirkeparken.
 2. En tract paa ca. 2½ acres (34 lotter.)
 3. En do. 4 lotter.
- D Skattebøl.

• • E. O. Erickson • •

Notary Public

Udfærdiger Skjöder Kontrakter osv.
Parkland, Wash.

When in need

Of Painting, Paperhanging or Calsomining, call on
B. Benson, Parkland Wash.

University Meat Market

A. A. FANGSRUD, PROP

Dealer in all Kinds of
Fresh and Salt Meats
PARKLAND WASH

PHOTOGRAPHS

Aaberg

First Class Photos. All
Work Warranted.
1322 Pac. Ave.--Tacoma

H. N. Richmond Paper Co.

BUILDING PAPER OF ALL KINDS

1728-1730 Pacific Ave.,
TACOMA, WASH

Pacific Lutheran Academy and Business College

gør ikke fordring paa at være den billigste skole paa vestkysten, men den har sat sig som maal at være den bedste i sit slags. Dens opgave er at give unge mænd og kvinder en grundig uddannelse paa et kristeligt grundlag og saaledes dygtiggjøre dem til et nyttigt virke i livet. Beshyrelsen gaar ud fra, at skolen eksisterer for elevernes skyld, ikke at eleverne eksisterer for skolens skyld. Den sparer derfor ikke paa betænkningerne, naar det gjælder at ansætte lærere eller anskaffe apparater o. s. v., hvorefter eleverne kan høste nytte. I de 11 aar skolen har været i, har den vokset sig ind i forholdene herude, og har saaledes haft bedre anledning end nogen lignende anstalt paa Pacifickysten til at sætte sig ind i, hvilke krav den skandinaviske amerikanske befolkning berette stiller til en skole, og hvorledes den paa bedste maade skal kunne tilfredsstille disse krav.

... Skolens Kursus ...

Skolen tilbyder fets forskellige kurser: Preparatory, College Preparatory, Commercial, Music, Shorthand, Normal. Desuden gives der et ekstra kursus for nykommere.

Hvad det koster. Skolepenge, kost logis, og bøger for ni maanedes beløber sig til omtrent \$150.00. Vintertermitten begynder den 4de December 1905. Skriv efter katalog.

Adresse: N J Hong,
Parkland, Wash.